

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 809/2024
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Митић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Спасић Манић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2532/23 од 02.11.2023. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2532/23 од 02.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2532/23 од 02.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 3433/21 од 10.04.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 3433/21 од 24.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да уклони бетонски зид са ограде тужиоца на КП бр. ... КО Пирот град, као и да посече дрво лешника које се налази на међи између парцела тужиоца и туженог са северне стране парцеле тужиоца, а на КП бр .. КО Пирот Град, власништво туженог. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог, па је утврђено да је тужени по основу одржаја стекао право својине на бетонском зиду са стубићима и крајевима и на средини и на каменом зиду и земљишту испод зида у површини од 1,7 м², на делу кп бр ..., која је уписана у ЛН бр ... КО Пирот град, у мерама и границама, као у његовом садржају, што је тужилац дужан да призна и да трпи упис права својине туженог на означеној непокретности у јавном регистру непокретности код РГЗ СКН Пирот. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 107.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2532/23 од 02.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда исправљена решењем од 24.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите по тужби је уклањање бетонског зида са ограде тужиоца на КП ... и уклањање дрвета лешника које се налази између парцела странака на КП .. КО Пирот град власништво туженог, а по противтужби утврђење права својине одржајем, на спорном делу зида и земљишта, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева тужиоца и основаности противтужбеног захтева туженог засноване су на примени одговарајућих одредаба Закона о основама својинскоправних односа, које се тичу савесности и законитости туженог, као држаоца предметне непокретности, као и на чињеници да тужилац није доказао постојање штетног утицаја на своју непокретност од дрвета леске које је у власништву туженог. Ревидент не указује на супротне одлуке, већ оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за посебну ревизију. Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе тужилац је поднео 26.08.2021. године, а противтужба, ради утврђења, поднета је 20.12.2022. године. Вредност предмета спора означена у тужби и противтужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

Применом одредбе члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је у ставу трећем изреке одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не спадају у нужне и потребне трошкове за одлучивање о ревизији.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**